

مصاحبه ای با:

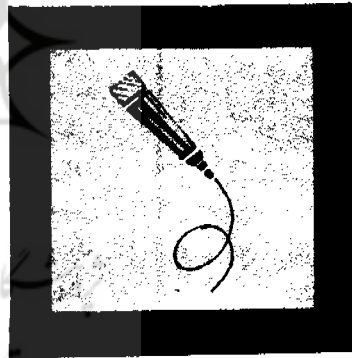
برادر رضا تفویضی

ریاست محترم دانشکده

امور تربیتی

• در ارتباط با سوابق دانشکده امور تربیتی توضیح بفرمایید:

— با سلام بر امام امت و با درود به همه شهدای انقلاب اسلامی، بویژه شهدای امور تربیتی و بالخصوص شهدای دانشکده امور تربیتی در سال ۱۳۶۳ بهمت بعضی از برادران کلاسی با عنوان مربیان برگزیده امور- تربیتی در تهران تشکیل شده و هدف از تشکیل این کلاس آمادگی دوستان جهت کارشناسی امور تربیتی بود. تلقی برادران از تشکیل این کلاس این بود که چون امور تربیتی یک نهاد نوپا و برخاسته از انقلاب است، باید به هر طریق ممکن در جهت دستیابی به نیروهای زنده و کارآمد، تلاش لازم را نمود. این کلاس حدود ۳ سال ادامه پیدا کرد و همین انگیزه تربیت کارشناس برای امور تربیتی، در نهایت به اینجا منجر شد که جنبه ای رسمی بدان داده شود. برادر عالمی، مسئولیت پیگیری این موضوع را بر عهده گرفتند و با همیاری برادران نوری و احمدی و بالخصوص معاونت محترم پرورشی آقای زرهانی سرانجام مجوز رسمیت این دانشکده از اداره امور استخدامی کشور گرفته شد و ما در سال ۱۳۶۶ از ۱۶۰۰ نفر شرکت کننده در امتحان کنکوری که بدین جهت برگزار شد، ۱۰۰ دانشجو را گزینش کردیم. و این اولین دوره پذیرش دانشجویی برای تحصیل در دانشکده امور تربیتی بود. از این رو دانشکده در مهرماه ۱۳۶۶ با ۱۰۰ دانشجو با الهام از برنامه از پیش تعیین شده ای که از وزارت آموزش عالی گرفته بودیم، شروع بکار کرد. ارتقاء کیفیت درسی و سطح تحقیقی دانشجویان مسئله ای بود که از ابتدا منظور شده و اکنون نیز بدان اهمیت بسیار داده می شود.

مقدمه:

برای آشنایی مربیان تربیتی و دست اندرکاران امور تربیتی با فعالتهای دانشکده امور تربیتی، خدمت آقای رضا تفویضی رئیس این دانشکده رسیدیم تا ضمن گفتگوی کوتاهی با ایشان، عملکرد، اهداف و برنامه های این دانشکده را مورد بررسی قرار دهیم. با تشکر از آقای تفویضی که دعوت ما را پذیرفتند و در این مصاحبه شرکت کردند، توجه شما را به این گفتگو جلب می کنیم:

در چند ماه اخیر نیز ما توانسته ایم دریافت مجوز دوره دوم دانشکده، ۱۰۰ دانشجوی دیگر را نیز گزینش نمایم و اکنون دانشکده با ۲۰۰ دانشجو توانسته است پویا و پرتلاش به کار خویش ادامه دهد.

● در دانشکده امور تربیتی چه مسوای تدریس می شود و دانشجویان چه مطالبی را می آموزند؟

— اغلب مطالب مطروحه برای دانشجویان مسائل روانشناسی و تربیتی است و دلیل آن نیز این است که دانشجویان ما در نهایت، به مناطق مختلف کشور باز می گردند و با دانش آموزان گوناگون ارتباط برقرار می کنند و ما با این اقدامات قصد داریم گامی در جهت رفع مشکلات آموزش و پرورش برداشته و زمینه برخورداری مطلوب از اطلاعات کافی را در جهت آماده سازی دانش آموزان برای آینده انقلاب فراهم آوریم.

البته غیر از دروس روانشناسی و تربیتی، درسهایی از قبیل زبان انگلیسی، آمار، جامعه شناسی و در مجموع کلیه دروسی که با آموزش و پرورش و مسائل تربیتی دانش آموزان ارتباط پیدا می کنند در دانشکده امورتربیتی مطرح می شود.

● دوره تحصیل دانشجویان در این دانشکده چند سال به طول می انجامد و در انتها چه مدرکی به آنان داده می شود؟

— چون دانشجویان ما فوق دیپلم هستند، با برنامه ای که از پیش تنظیم شده است برای اخذ لیسانس باید ۲ سال تلاش کنند. افرادی که رشته تربیتی را برگزیده اند، بین

۱۸ تا ۲۰ واحد را می گذرانند و آنان که در رشته های غیر تربیتی شرکت کرده باشند باید پیش درسهایی را که در نظر گرفته شده است بگذرانند.

آخرین مدرکی که در این دانشکده به دانشجویان داده خواهد شد، معادل لیسانس و یا کارشناسی می باشد. البته در اینجا تذکر این نکته ضروری است که وزارت آموزش عالی با ارزیابی هایی که از دانشکده امور تربیتی بعمل آورده است، آن را در سطح دانشگاه های خوب کشور می شمارد و دانشجویان دانشکده ما می توانند برای اخذ لیسانس بدون هیچ مانعی زیر پوشش وزارت آموزش عالی قرار گیرند. اما سعی ما بر این است که از دانشکده خود محیطی بسازیم که زمینه ارتقاء فکری دانشجویان کاملاً فراهم گردیده و سطح مطالب از سایر دانشکده ها بالاتر و بهتر باشد.

● در این دانشکده همراه با فعالیت های نظری برای تحصیل دانشجویان چه اقداماتی در جهت آماده سازی آنان در کار عملی با دانش آموزان صورت می گیرد؟

— در پاسخ به این سوال لازم است به این نکته توجه شود که فن تربیت فن بسیار ظریفی است و آگاهان امر بخوبی می دانند که این وظیفه خطیر از هر کسی ساخته نیست.

تا فردی خویشتن را نسازد، نمی تواند فرزندان اجتماع را راهنمایی نماید و به مشکلات تربیتی دانش آموزان رسیدگی کند. بویژه اینکه مسائل فرهنگی کشور ما در مناطق مختلف کشور با یکدیگر متفاوت است. دانش آموز یک استان خاص، مسائلی

دارد که ویژه خود اوست و ممکن است در استان دیگر آن مسائل بدان شکل مطرح نباشد. از این رو تلاش ما بر این است که علاوه بر آموزش یک سری اصول کلی که باید هر دانشجویی فرا بگیرد، سعی نمایم دانشجویان را از مناطق خودشان انتخاب کنیم. بدین جهت که دانشجوی بومی ما کاملاً به شرایط تربیتی، فرهنگی، سیاسی و اجتماعی محیط اطراف خود آشناست و طبیعتاً از کیفیت و کارایی بیشتر و بهتری نیز برخوردار خواهد بود. از سوی دیگر چون هنوز اولین دوره فارغ التحصیلی این دانشکده به پایان نرسیده و ما هنوز موفق نشده ایم دانشجویان مجرب و کارآزموده خود را به کلاس درس و مدرسه بفرستیم، از میزان موفقیت خود در زمینه فعالیت عملی آنان در مدرسه نا آگاهیم، اما اظهار نظر خود دانشجویان برای ما راهگشاست که پس از تحصیل در این دانشکده به اشتباهات تربیتی گذشته خود در مدارس اعتراف می کنند.

بدیهی است که به دنبال هر اعترافی که از یک انسان متعهد صورت پذیرد، سازندگی و بالندگی آغاز خواهد شد. بدین جهت سعی ما نیز بر این است که از اساتیدی استفاده کنیم که در سطح جامعه مطرح هستند، با مشکلات دست و پنجه نرم می کنند و از مسائل تربیتی بخوبی آگاهند. ● دانشکده برای انتخاب اساتید خود چه معیارهایی را در نظر گرفته است؟

— ما از زمان حیات شهید مفتاح و با بنیانگذاران امورتربیتی شهیدان بزرگوار رجایی و باهنر همواره شعارمان این بوده و هست که باید تعهد و تخصص را درهم بیامیزیم. تعهد به تنهایی بسیار خوب است ولی هرگز نمی تواند جای تخصص را بگیرد. تخصص هم بسیار خوب است اما بدون تعهد ثمری بیار نخواهد آورد. از این رو سعی کردیم اساتیدی را انتخاب کنیم که تعهد و تخصص از مشخصه های بارز آنان باشد و می توانیم بدین مسئله افتخار کنیم که شاید در آموزش و پرورش سراسر کشور تنها جایی باشیم که این دو معیار را در هم آمیخته ایم. این فعالیت نمود عملی نیز در دانشکده داشته است تصور ما این است که اساتید

* در سال جاری ۴۰ درصد دانشجویان ما به جبهه اعزام شده اند و دانشکده تا کنون ۵ جانباز و ۲ شهید تقدیم اسلام و انقلاب نموده است.

مبرز و مجرب حوزه و دانشگاه با توجه به این که از نزدیک با مریبان سروکار نداشته و مانوس نبوده‌اند، ممکن است ذهنیت صحیحی در ارتباط با امور تربیتی نداشته باشند و یکی از بهترین روش‌های آشنایی آنان با این نهاد مقدس استفاده از آنان در کلاس درس دانشجویان است. آنان وقتی با دانشجویان ما مواجه می‌شوند و مشاهده می‌کنند که آنان در عین رعایت دقیق موازین اخلاقی و اسلامی تا چه حد به مواد درسی خویش آشنا و کوشا هستند، بارقه امید در ذهنشان می‌جهد و ما توانسته‌ایم با فراهم آوردن محیط صمیمی و دوست‌داشتنی اثر متقابل استاد در دانشجو و دانشجو در استاد را کاملاً احساس نماییم.

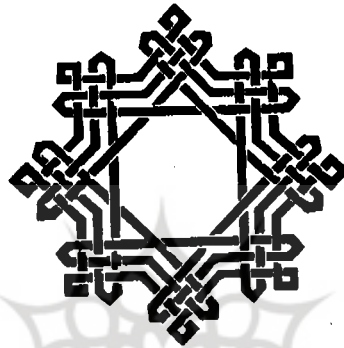
● فعالیت دانشکده در ارتباط با جبهه و جنگ به چه میزان بوده است؟

— امور تربیتی نهادی است که در ارتباط با آماده‌سازی دانش‌آموزان و معلمان بیشترین بار جنگ را در آموزش و پرورش بدوش دارد. ما در انتخاب دانشجویان دانشکده این نکته را به دقت لحاظ کرده‌ایم که فرزندان میدان جهاد را بر سایرین مقدم داریم. بدین ترتیب که علاوه بر معیارهای علمی، برای دانشجویان رزمنده امتیازات خاصی را نیز در نظر گرفته‌ایم. در دوره اول دانشکده از ۱۰۰ دانشجو، ۴۰ دانشجوی ما در حین تحصیل به جبهه رفته‌اند یعنی ۴۰ درصد نیروهای ما جبهه دیده‌اند و این دانشکده تا کنون ۵ جانباز و ۲ شهید تحویل انقلاب و اسلام داده است — شهیدان قدیری و قدیان — که شهید قدیان از فرماندهان رده بالای جبهه‌های نبرد حق علیه باطل بود. و در

دانشکده نیز به تحصیل اشتغال داشته است.

● میزان علاقه دانشجویان به مجلات و کتب تربیتی تا چه حد بوده و دانشکده امکان استفاده آنان از اینگونه مطالب را تا چه اندازه فراهم نموده است؟

— دانشجویان ما چون در رشته امور تربیتی تحصیل می‌کنند، طبیعاً به مسائل تربیتی علاقه فراوانی دارند. و این بدین علت است که شناخت اینگونه مسائل راه وصول به

هدف آنان را تأمین می‌نماید. مخصوصاً ما از اساتیدی استفاده کرده‌ایم که آنان نیز در فراهم نمودن این زمینه تلاش بسیاری را انجام داده‌اند.

مثلاً آقای شرفی که مدیر مسئول و سردبیر ماهنامه تربیت است، در این دانشکده «مشاوره» را تدریس می‌کنند، اکثر دانشجویان ما مجله تربیت را آبونمان هستند و دانشکده امور تربیتی از نخستین مراکزی است که مجله تربیت را پس از چاپ و توزیع دریافت می‌دارد.

نشریات دیگر از قبیل رشد و... به طور مرتب به اینجا می‌رسد و دانشجویان از آنها استفاده می‌کنند.

برای تهیه کتب تربیتی نیز از مراکز توزیع و فروش، زودتر از همه جا اقدام می‌کنیم تا نمونه‌هایی از آنها را برای مطالعه آزاد دانشجویان در دسترس داشته باشیم.

● برای رشد سیاسی، اجتماعی دانشجویان چه تدابیری اندیشیده‌اید؟

— یکی از دروسی که در این دانشکده تدریس می‌شود، مسائل سیاسی انقلاب و جهان است و آقای فرهادنیا - مشاور نخست‌وزیر - آن را تدریس می‌کنند. دانشجویان نیز برای شرکت در این کلاس علاقه بسیاری نشان می‌دهند. بدین جهت که هم در استانهای خود نیاز شدیدی به این مطالب دارند و هم دانش‌آموزان امروز انقلاب نیز کسانی نیستند که از مسائل سیاسی انقلاب بی‌تفاوت بگذرند و مشخص است که اگر مربی از دانش‌آموز خود در مسائل سیاسی عقب بماند، دیگر حرفی برای گفتن نخواهد داشت.

دانشجویان کوشش می‌کنند که در جریان مسائل روز قرار گیرند. در سخنرانی‌هایی که توسط برادران مسئول دانشکده ایراد میگردد مسائل عمده سیاسی مطرح شده و دانشجویان در خارج از محیط دانشکده نیز از سمینارها و یا محافل سخنرانی، بهره لازم را می‌برند.

● آیا دانشجویان دانشکده در کنار تحصیل به حرفه و یا شغل دیگری هم اشتغال دارند؟

— دانشجویان این دانشکده معلم هستند و بصورت مأمور بخدمت در اینجا تحصیل می‌کنند. از این رو موظفند ۳ روز از هفته را - که مجموعاً ۱۶ ساعت می‌شود - به اداره یا محل تدریس خود بروند و در ۳ روز دیگر از هفته با فشردگی کامل در این دانشکده به تحصیل بپردازند. این تراکم دروس به حدی است که گاه کلاسها از ساعت ۷/۳۰ دقیقه صبح تا ۶/۳۰ دقیقه بعد از ظهر بطول می‌انجامد.

ما در عمل از لحاظ زمانی دچار مضیقه هستیم که امیدواریم برای این جهت فکری

* سعی ما بر این است که دانشجویان را از مناطق مختلف کشور انتخاب کنیم. زیرا آنان به شرایط تربیتی، فرهنگی، سیاسی و اجتماعی محیط خود کاملاً آشنا هستند و از کارایی بیشتری برخوردارند.

*** دورهٔ تحصیل دانشجویان در دانشکدهٔ امورتربیتی ۲ سال می‌باشد و پس از طی این مدت، مدرک لیسانس و یا کارشناسی به آنان داده خواهد شد.**

برنامه‌ریزی به مناطق خود بازمی‌گردند و با بازگشت آنان، در حقیقت یک حرکت علمی گسترده در سراسر کشور ایجاد شده است و ما در طول سال جاری که اولین دوره فارغ التحصیلی را در این دانشکده بگذرانیم، ۱۰۰ کارشناس آزموده در سراسر ایران توزیع کرده‌ایم و این خود اثر بسیار مفیدی بر جای خواهد گذاشت.

● اگر برای مربیان تربیتی سراسر کشور پامی دارید، بیان فرمایید:

— با توجه به امکاناتی که در اختیار بوده و تلاشهایی که از جانب معاونت محترم پرورشی صورت پذیرفته، دانشکده امورتربیتی شروع بکار نموده است. ساختمان دانشکده ساختمان خوبی است و از کتابخانه مجهزی نیز برخورداریم و خوشبختانه از نظر غذا و خوابگاه نیز مشکلی نداریم. اساتید ما در دوره دکترای دانشگاهها تدریس می‌کنند و ما در تمام دانشکده یک استاد در حد لیسانس نداریم بلکه همه اساتید دوره فوق لیسانس را گذرانده‌اند. حتی معارف اسلامی دانشجویان را حجة الاسلام قرآنی تدریس می‌کنند.

هدف ما از ارائه این خدمات اولاً این است که امورتربیتی وظیفه خویش را در قبال انقلاب بخوبی و درستی انجام دهد و ثانیاً این اقدامات انگیزه‌ای باشد برای تلاش مستمر و بی‌گیر معلمان و مربیان امورتربیتی.

مربیان تربیتی سراسر کشور نیز باید تلاش کنند که همواره سطح علمی خود را بالا ببرند. معاونت پرورشی هم طی تماسی که با وزارت آموزش عالی داشته است، در نظر دارد حدود ۵۰۰۰ نفر مربی تربیتی را از میزان دیپلم تا حد لیسانس ارتقاء دهد. ما نیز مشغول فراهم کردن زمینه لازم هستیم تا دوره کارشناسی ارشد را به دنبال این دوره دایر کنیم. این مسائل باعث می‌شود که مربیان امورتربیتی نیز در صدد باشند با توجه به فراهم بودن امکانات تلاش لازم را بعمل آورند و در این راه سستی نورزند.

در خاتمه از دست اندرکاران مجله تربیت خواهش می‌کنم که ارتباط خود را با ما و دانشجویان ما بیشتر نمایند و ما را در راه رسیدن به اهدافمان یاری کنند.

شهرستان خود برگردند و تدریس کنند و در ضمن به خانوادهٔ خود رسیدگی نمایند که این موضوع در افت تحصیلی دانشجویان شدیداً مؤثر است. دلیلش نیز این است که بنا بر فرض، دانشجویی که می‌خواهد در هفته یک مرتبه به یزد برود و بازگردد، حداقل ۲ روز در راه است و طبیعی است که این عامل در روحیه او تأثیر منفی برجای می‌گذارد و به تحصیل و تدریس او خلل وارد می‌کند و لازم است با تدابیری که اندیشیده می‌شود راه چاره‌ای انتخاب و بدان عمل شود.

● آیا طرحی برای بالا بردن سطح معلومات مربیان تربیتی از طرف دانشکده وجود دارد؟ و مربیان چگونه می‌توانند از امکانات علمی این دانشکده بهره ببرند؟

— تمام هدف و کوشش ما در این جهت است که بتوانیم تأثیر مثبتی در امورتربیتی سراسر کشور داشته باشیم و برای همین است که ما از تمام مناطق کشور دانشجوی پذیرفته‌ایم. هنگامی که آنان خوب تربیت شوند و پرورش یابند به عنوان کارشناس

شود. بهر حال دانشجویان، نتیجه تلاش ۳ روزهٔ خویش را در این دانشکده در ۳ روز دیگر هفته می‌آزمایند و در عین فراگیری اصول تئوری تعلیم و تربیت در جهات عملی نیز فعالیت لازم را ارائه می‌نمایند.

● چرا مدت تحصیل دانشجویان بیش از سه روز در هفته نیست؟

— از طرف اداره امور استخدامی کشور بخشنامه‌ای ارسال شده که این بخشنامه دست ما را در جهت افزایش ساعات تحصیلی دانشجویان بسته است. ولی همه دانشجویان و اساتید معتقدند که اگر بجای این ۳ روز فرصت بیشتری در اختیار می‌بود مطمئناً نتیجه بهتری نیز گرفته می‌شد. مشکل بزرگ ما در حال حاضر محدودیت امکانات است. ما با توجه به این امکانات محدود اکنون غذا و خوابگاه دانشجویان را تأمین می‌کنیم. اما اگر دانشجویان شهرستانی بخواهند خانواده خود را به تهران بیاورند شرایط کافی برای زندگی آنان مهیا نیست. خانوادهٔ عده‌ای از دانشجویان ما (که ۳۰ درصد کل دانشجویان را تشکیل می‌دهند) در شهرستان زندگی می‌کنند. آنان ۳ روز نزد ما هستند و در ۳ روز دیگری خواهند به

*** اگر دانشجویان ما خوب پرورش یابند، به عنوان کارشناس برنامه‌ریزی به مناطق خود بازمی‌گردند و با بازگشت آنان، یک حرکت علمی گسترده در سراسر کشور ایجاد خواهد شد.**

